

[Hans Hedtoft.]

værende højtærede og saare sympatiske Finansminister forleden holdt for Tingets Medlemmer fra denne Talerstol, var jo en udpræget planøkonomisk Belæring af dette høje Tings Medlemmer.

I det Program, der hedder „Fremtidens Danmark“, som blev diskuteret og forvansket saa kraftigt under forrige Valgkampagne, krævede vi bl. a., at Budgettet over Danmarks Indtægter og Udgifter burde suppleres med et Nationalindkomstbudget som Vejledning for en planmæssig Finanspolitik. Denne Tanke har den nuværende Regerings højtærede Finansminister endelig taget op og gjort de første Skridt til at realisere. Det takker vi ham for, det skal kun hilses Velkommen fra vor Side som en spæd og famlende Begyndelse til at faa Plan i Tingene, Orden i Tingene; men desværre, een Svale giver ingen Sommer, og en enkelt over for Planøkonomi sympatisk indstillet Finansminister har sikkert ikke store Muligheder for at trænge igennem i den nuværende Regering eller i det Parti, af hvilket han er udgaaet. Men Ære har han af det, og han har ogsaa den Ære at være Stifter af en helt ny ideologisk Retning, den planøkonomiske Nyliberalisme, som i den nuværende højtærede Finansminister har sin første Forkynder og sin første Profet her i Landet.

Der findes for Øjeblikket ingen Orden og ingen Plan i dansk Erhvervsliv. Som et Eksempel paa, hvad jeg mener der først og fremmest mangler, vil jeg henvise til de Betragtninger, jeg fremdrog i min første Tale angaaende Byggeriet, Betragtninger, der er blevet suppleret under Diskussionen om Byggeriet her i Folketinget forleden. Vi har Knaphed paa Valuta og bl. a. som Følge heraf Knaphed paa Træ. Alligevel anvendes større Mængder af Træ til mindre nødvendige Reparationsarbejder, til Garagebyggeri o. lign., medens det nødvendige Byggeri forsømmes.

Et andet Eksempel. Vi har Knaphed paa Valuta og skal derfor forøge vor Eksport mest muligt; men paa hvilke Eksportobjekter falder nu Regeringens Øjne først og fremmest? Paa de mere luksusbetonede Varer, der sælges paa Hjemmemarkedet? Nej, tværtimod. Regeringen tænker straks og ensidigt kun paa Kød og Æg; men har

man overhovedet fra Regeringens Side undersøgt, om der er andre Varer, som det er mere naturligt at eksportere? Det er et meget vigtigt Punkt. Før man gaar til Nedsikring af Hjemmeforbruget for den brede Befolkning, maa man dog undersøge, om der er Mulighed for at eksportere mindre vigtige Varer. Saa vidt jeg er orienteret, kræves der fortsat Eksporttilladelse for her fra Danmark at eksportere en Række deciderede Luksusvarer som f. Eks. Hummer, Østers, Laks, Gaaseleverpostej, Lammekød og adskilligt Konserves, og disse forskellige luksusbetonede Ting repræsenterer en ikke helt ringe Værdi. Jeg har undersøgt det, og jeg tror, mine Tal holder. Det drejer sig om ca. 100 Mill. Kr. i alt. Var noget mere naturligt, naar man vil lave en Eksportplan, naar man vil i Gang med en økonomisk Genrejsning, end at man saa ikke blot gik til det ene, som har umiddelbar Interesse for Hjemmemarkedet og for den daarligst stillede Del af Befolkningen her i Landet, nemlig Begrænsninger for Kød og Flæsk og Æg og lignende Ting, men ogsaa tog et Problem som det, jeg nævner her, op til Overvejelse? Det samlede Salg andrager, som jeg sagde, ca. 100 Mill. Kr., og hertil kommer en lang Række Varer som f. Eks. Sølv og Tin og visse Porcelæns-, Fajance- og Glasvarer, Sprit, Frugtvin, Lædervarer og visse Jern- og Metalvarer. Det var da en naturlig Ting, om man i Stedet for at lægge Hindringer i Vejen for Eksporten gennem at kræve Eksporttilladelse søgte at begrænse Salget paa Hjemmemarkedet, indtil man havde konstateret, om der for de paagældende Ting ikke er Eksportmuligheder.

Det var den ene Ting, jeg gerne vilde fremhæve i Forbindelse med Ønsker, Hensillinger og Krav, vi maatte have til en økonomisk Genrejsning. Om de paagaaende Englandsforhandlinger vil jeg gerne udtale min Tilfredshed med, at Regeringen i Modsetning til, hvad der tilsyneladende var Tilfældet ved Sommerens Forhandlinger, synes at have faaet Øjnene op for, at der knytter sig andet end Landbrugseksportinteresser til den dansk-engliske Samhandel. Det maa i den givne Situation være en fremherskende dansk Interesse at søge vor Industri sikret en Række livsnøden-